YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004 *

Asiassa C-332/01,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 3.9.2001,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään V. Kontolaimos ja I. Chalkias, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Condou-Durande, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.11.2003 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.1.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kreikka on nostanut kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/557/EY (EYVL L 200, s. 28; jäljempänä riidanalainen päätös) siltä osin kuin se koskee Kreikkaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

EMOTR:sta rahoitettavat menot

2 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna 22.5.1995 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, s. 1; jäljempänä asetus N:o 729/70), 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan yhteisön sääntöjen mukaisesti maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn osana maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseksi tehtävät interventiot.

3 Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

"— — komissio:

— —

c) päättää menoista, jotka jätetään 2 ja 3 artiklassa tarkoitetun yhteisörahoituksen ulkopuolelle todettuaan, ettei kyseisiä menoja ole suoritettu yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Ennen rahoituksesta kieltäytymistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tuloksista ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, antamista vastauksista on toimitettava kirjalliset tiedoksiannot, joiden perusteella molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen jatkotoimenpiteistä.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää käynnistämään menettelyn, jossa pyritään molempien osapuolten kantojen yhteensovittamiseen neljän kuukauden määräajassa ja jonka tuloksista toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen rahoituksesta kieltäytymistä koskevan päätöksen tekemistä.

Komissio tekee ulkopuolelle jätettävistä menoista arvion erityisesti todetun epäyhdenmukaisuuden merkittävyyden perusteella. Komissio ottaa tällöin huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä yhteisölle aiheutetun taloudellisen vahingon.

Niiden menojen rahoituksesta, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa, ei voida kieltäytyä. — —"

4 Asetuksen N:o 729/70 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki rahaston moitteettoman toiminnan kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka ovat omiaan helpottamaan tarkastuksia, joiden toteuttamisen komissio arvioi olevan tarpeen yhteisörahoituksen hoidossa, mukaan lukien tarkastukset paikan päällä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien yhteisön säädösten soveltamiseksi, sikäli kuin kyseisillä säädöksillä on rahoituksellisia vaikutuksia [EMOTR:lle]."

5 Asetuksen N:o 729/70 9 artiklan 2 kohdan mukaan virkamiehillä, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia paikan päällä, on oltava pääsy tilikirjoihin ja kaikkiin muihin EMOTR:sta rahoitettaviin menoihin liittyviin asiakirjoihin.

6 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, s. 6) vahvistetaan muun muassa velvollisuudet, jotka kyseessä olevan jäsenvaltion yksinomaisina edustajina suhteessa komissioon toimivilla koordinaatioelimillä on. Kyseisten elinten on pidettävä komission käytettävissä kaikki tarvittavat tilitiedot sellaisessa muodossa, että komission yksiköt voivat toteuttaa tarpeelliset tarkastukset.

7 Asetuksen N:o 1633/95 liitteessä säädetään hallinnollisista ja kirjanpidollisista menettelytavoista, joita maksajana toimivien toimielinten on noudatettava sen takaamiseksi, että tukihakemusten tukikelpoisuutta ja niitä vastaavien maksujen yhteensopivuutta yhteisön lainsäädännön kanssa valvotaan tehokkaasti.

8 Komission 23.12.1997 päivättyyn asiakirjaan VI/5330/97 sisältyvät suuntaviivat, joita komissio aikoo noudattaa soveltaessaan kiinteämääräisiä rahoituskorjauksia EMOTR:n tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan menettelyn yhteydessä. Näiden suuntaviivojen mukaan silloin, kun sääntöjenvastaisten maksujen todellista määrää ja näin ollen yhteisölle aiheutuneita taloudellisia menetyksiä ei voida määrittää, komissio soveltaa kiinteämääräisiä korjauksia, jotka ovat yleensä 2, 5, 10 tai 25 prosenttia ilmoitetuista menoista tappioriskin suuruuden mukaan.

9 Kuten mainitusta asiakirjasta käy ilmi, näissä suuntaviivoissa erotetaan kaksi valvontaluokkaa seuraavasti:

— "Olennaista valvontaa ovat ne fyysiset ja hallinnolliset tarkastukset, jotka on toteutettava olennaisten tekijöiden todentamiseksi, joita ovat erityisesti maksuvaatimuksen perusteen olemassaolo, määrä, laadulliset edellytykset annettujen määräaikojen noudattaminen mukaan luettuna, sadonkorjuuta koskevat vaatimukset, hallussapitoajat jne. Tarkastukset suoritetaan paikalla ja vertailemalla tietoja muihin erillisiin tietolähteisiin kuten maarekistereihin."

— "Lisävalvontaa ovat ne hallinnolliset toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä vaatimusten asianmukaisen käsittelyn kannalta. Näitä toimenpiteitä ovat maksuvaatimusten jättöpäivien noudattamisen tarkastaminen, kaksinkertaisten maksuvaatimusten tunnistaminen, riskianalyysi, rangaistusseuraamusten soveltaminen sekä tuottajien valvonta."

10 Asiakirjassa VI/5330/97 todetaan tältä osin seuraavaa:

"Kun yksi tai useampi olennainen tarkastus on jäänyt toteuttamatta tai ne on toteutettu niin puutteellisesti tai niin harvoin, että niiden perusteella ei voida määritellä maksuvaatimuksen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia, on perusteltua soveltaa 10 prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että rahaston varoihin kohdistuva merkittävien tappioiden riski oli suuri.

Kun kaikki olennaiset valvontatoimenpiteet on toteutettu, mutta niitä ei ole sovellettu lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, on perusteltua soveltaa 5 prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta vaatimusten sääntöjenmukaisuudesta ja että rahastoon kohdistunut riski on ollut merkittävä.

Kun jäsenvaltio on suorittanut olennaiset valvontatoimenpiteet asianmukaisesti, mutta on täysin laiminlyönyt yhden tai useamman lisävalvontatoimenpiteen toteuttamisen, on perusteltua soveltaa 2 prosentin korjausta ottaen huomioon, että rahastoon kohdistunut riski on vähäisempi ja sääntöjenvastaisuus ei ole ollut yhtä vakava.

— —

Jos jäsenvaltio ei sovella valvontajärjestelmää lainkaan tai valvontatoimenpiteitä sovelletaan huomattavan puutteellisesti ja on olemassa todisteita huomattavista sääntöjenvastaisuuksista sekä sääntöjenvastaisuuksiin ja vilpillisiin menettelyihin puuttuminen on laiminlyöty, on kuitenkin perusteltua soveltaa 25 prosentin korjausta, koska voidaan todeta kohtuullisella varmuudella, että vapaus esittää sääntöjenvastaisia maksuvaatimuksia ilman seuraamuksia aiheuttaa rahastolle erityisen korkean riskin."

Puuvilla-ala

11 Yksityiskohtaisista säännöistä puuvillan tukijärjestelmän soveltamisesta 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1201/89 (EYVL L 123, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti 23.7.1996 annetulla komission

asetuksella (EY) N:o 1437/96 (EYVL L 184, s. 29; jäljempänä asetus N:o 1201/89), 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jokaisen puuvillan tuottajan on jätettävä joka vuosi kylvettyjen alojen ilmoitus ennen kyseisen jäsenvaltion vahvistamaa päivää, ja lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, viimeistään 1 päivänä heinäkuuta.

Vuoden 1996 osalta Kreikan tapauksessa korvataan määräpäivä 1 päivä heinäkuuta kuitenkin määräpäivällä 1 päivä elokuuta."

12 Asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämän toimielimen on tarkistettava — — kylvettyjen alojen ilmoitusten paikkansapitävyys paikalla suoritettavilla tarkastuksilla, jotka kohdistuvat vähintään 5 prosenttiin ilmoituksista."

Oliiviöljyala

13 Oliivirekisterin perustamisesta oliiviöljyä tuottavissa jäsenvaltioissa 21 päivänä tammikuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 154/75 (EYVL L 19, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1980 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3453/80 (EYVL L 360, s. 15; jäljempänä asetus N:o 154/75), 1 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan oliiviöljyä tuottavat jäsenvaltiot perustamaan kaikkia niiden alueella sijaitsevia oliiviviljelmiä koskeva oliivirekisteri.

14 Asetuksen N:o 154/75 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että oliivirekisterin perusteella on voitava määrittää jokaisen viljelmän osalta

— oliivin kokonaisviljelyala ja sen muodostavien palstojen maarekisterinumero

— oliivipuiden kokonaismäärä

— jokaisen lohkon omistajan nimi

— jakautuminen yhdenlaisen oliivin viljelyaloihin ja eri oliivien yhteisviljelyaloihin

— oliivipuiden jakautuminen lajikkeittain

— käytetty tuotantotapa

— oliivipuiden ikä sekä viljely- ja tuotantovaihe

— kasteltujen oliivipuiden lukumäärä.

15 Samassa säännöksessä on vahvistettu oliivirekisterin perustamista Kreikassa koskevan määräajan päättymispäiväksi 31.10.1988.

16 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3) 16 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jokainen tuottajajäsenvaltio perustamaan ja pitämään ajan tasalla pysyviä ATK-rekisterejä oliivien ja oliiviöljyn tuotantoa koskevista tiedoista.

17 Oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä lokakuuta 1984 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3061/84 (EYVL L 288, s. 52), sellaisena kuin se on muutettuna 17.1.1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 98/89 (EYVL L 14, s. 14; jäljempänä asetus N:o 3061/84), 11 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on syötettävä ATK-rekisteriin oliivinviljelyä koskevassa rekisterissä olevat perustiedot heti, kun ne ovat käytettävissä.

18 Asetuksen N:o 3061/84 11 artiklan 2 kohdassa säädetään, että rekisterin on oltava toimintakunnossa ennen 31.10.1990.

Kuivattujen viinirypäleiden ala

19 Kuivattavaksi tarkoitettujen tiettyjen viinirypälelajikkeiden viljelyyn myönnettävän tuen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä lokakuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2911/90 (EYVL L 278, s. 35), sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2475/94 (EYVL L 264, s. 6) ja 9.11.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2614/95 (EYVL L 268, s. 7; jäljempänä asetus N:o 2911/90), 3 artiklassa säädetään viljelyilmoituksessa esitettävistä tiedoista.

20 Asetuksen N:o 2911/90 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuottajan on jätettävä viljelyilmoitus — — viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä seuraavan markkinointivuoden osalta.

— —"

21 Saman asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Viljely-ilmoitukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat merkinnät:

a) hakijan sukunimi, etunimi ja osoite;

b) viinitilojen käytössä oleva viljelyala, jossa viljellään kyseistä tuotetta tai tuotteita (hehtaareina ja aareina) ja viljelysten maarekisterinumero tai alueiden valvonnasta vastaavan elimen hyväksymä vastaava merkintä;

c) käytetty rypälelajike ja sultanarypäleen osalta maininta, onko viiniviljelmä viinikirvan vahingoittama tai onko sitä uudelleenistutettu viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana;

d) tuottajan ilmoitus, että kyseiset alueet tai niiltä korjattavat tuotteet eivät ole tukihakemusten kohteena muiden säännösten, erityisesti asetuksessa (ETY) N:o 797/85 säädettyjen, perusteella;

e) arvio korjattavasta sadosta;

f) maatilan asema ja tyyppi."

22 Asetuksen N:o 2911/90 6 artiklassa määritellään tarkastukset, jotka jäsenvaltioiden on suoritettava. Tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on suoritettava 3 kohdan mukaisesti paikan päällä tarkastuksia, jotka koskevat jokaisessa toimivaltaisessa hallinnollisessa yksikössä jätettyjen hakemusten edustavaa prosenttiosuutta. Tämän prosenttiosuuden on oltava vähintään 10 prosenttia hakemuksista, mutta se korotetaan vähintään 15 prosenttiin, jos virheellisiä ilmoituksia löytyy huomattavasti."

23 Kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon tarkoitettujen tiettyjen viinirypälelajikkeiden viljelyyn myönnettävän tuen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/98 25 päivänä heinäkuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1456/97 (EYVL L 199, s. 4) vahvistetaan vähimmäistuotokset, joiden alittuessa ei voida maksaa mitään tukea. Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet tämän vähimmäistuotannon valvomiseksi.

24 Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179, s. 1) 16 artiklassa luetellaan tiedot, joiden on sisällyttävä tuotantokykyä koskevaan selvitykseen. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltio voi säätää tuotantokykyä koskevan selvityksen laatimisesta aluekohtaisesti. Tässä tapauksessa kaikki aluekohtaiset selvitykset on kuitenkin laadittava 31.12.2001 mennessä.

25 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyyn myönnettävän tuen osalta 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1621/1999 (EYVL L 192, s. 21), jolla on markkinointivuodesta 1999/2000 lähtien korvattu asetus N:o 2911/90, 2 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tukijärjestelmän hallinnoimiseksi perustetaan aakkosnumeerinen atk-tietokanta, jäljempänä 'tietokanta', johon sisältyvät 4 artiklassa ja 8 artiklan 4 kohdassa esitetyt tiedot. Viljelylohkojen aakkosnumeerinen tunnistusjärjestelmä on neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 4 artiklassa tarkoitettu yhdennetty järjestelmä, jota täydennetään tarvittaessa siten, että se kattaa tähän tukijärjestelmään kuuluvat viininviljelyalat."

26 Asetuksen N:o 1621/1999 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatava 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tietokanta luoduksi ennen markkinointivuoden 2002/2003 alkua. Markkinointivuosina 1999/2000, 2000/2001 ja 2001/2002 tietokantaan merkitsemistä koskeva velvoite korvataan velvoitteella esittää 4 artiklan 2 kohdan mukainen tietokantaan merkitsemistä koskeva hakemus 1 päivään syyskuuta 1999 mennessä; pinta-alaa ja viljelylohkojen

tunnistamista koskevat viittaukset on tehtävä maarekisterinumeroilla tai muilla valvonnasta vastaavan toimielimen vastaavaksi tunnustamilla merkinnöillä."

Lampaan- ja vuohenliha-ala

27 Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Rajoittamatta alakohtaisissa sääntelyissä tukihakemusten osalta vahvistettuja vaatimuksia, pinta-alatukihakemuksissa on oltava kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

— tuottajan tunnistetiedot,

— —

— niiden eläinten määrä ja laji, joita tukihakemus koskee,

— tarvittaessa tuottajan sitoumus eläinten pysymisestä tilalla pitoaikana ja ilmoitus paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan sekä tarvittaessa kyseinen ajanjakso tai -jaksot ja nautojen osalta niiden tunnistenumero; jos kyseinen paikka vaihtuu tämän ajan kuluessa, tuottajan on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle,

— tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä,

— —

— tuottajan ilmoitus siitä, että tämä on saanut tietoonsa kyseisten tukien myöntämistä koskevat edellytykset.

— —"

28 Saman asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen.

— —

3. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava merkittävää otosta hakemuksista. Tämän otoksen on edustettava vähintään:

— 10 prosenttia eläintukihakemuksista tai osallistumisilmoituksista,

— —

4. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä hakemukset, joita paikalla tehtävät tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja jätettyjen hakemusten edustavuuden perusteella. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon:

— tukien määrät,

— lohkojen määrä ja hakemuksen kohteena oleva ala tai eläinten määrä,

— kehitys verrattuna edelliseen vuoteen,

— aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot,

— muut jäsenvaltioiden myöhemmin määrittelemät tekijät.

— —"

29 Asetuksen N:o 3877/92 10 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos tuottaja ei voi karjaa koskevien luonnollisten olosuhteiden vuoksi noudattaa velvollisuuttaan pitää palkkiota varten ilmoitettuja eläimiä hallussaan pakollisen ajan, tuottaja säilyttää oikeutensa palkkioon niiden palkkioon oikeutettujen eläinten osalta, jotka on pidetty hallussa pakollisen ajan, jos tuottaja ilmoittaa siitä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten vähennys on todettu."

30 Mainitun asetuksen 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jokainen tarkastuskäynti on merkittävä kertomukseen, jossa ilmoitetaan erityisesti käynnin syyt, läsnäolijat, tarkastettujen ja mitattujen lohkojen määrä, käytetyt mittausmenetelmät, paikalla todettu eläinten määrä ja tarvittaessa niiden tunnistenumero.

Tuottajalla tai hänen edustajallaan on oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus ja vakuuttaa joko olleensa läsnä tarkastuksessa tai ilmoittaa myös tekemistään huomioista."

31 Lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 30 päivänä syyskuuta 1993 annetun komission asetuksen N:o 2700/93 (EYVL L 245, s. 99), sellaisena kuin se on muutettuna 8.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 279/94 (EYVL L 37, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2700/93), 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Eläinten pitämisaika, jonka kuluessa tuottaja sitoutuu pitämään — — tilallaan sen määrän uuhia ja/tai vuohia, jolle palkkiota on haettu, on sata päivää 2 kohdassa tarkoitetun hakemusten jättöajan viimeisestä päivästä lukien.

Ennen kuin se uuhien ja/tai vuohien määrä, jolle palkkiota on haettu, on kokonaisuudessaan tai osittain annettu hoitoon eläinten pitämisaikana, eläimet on yksilöitävä. — —"

32 Asetuksen N:o 2700/93 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tarkastukset paikalla tehdään asetuksen (ETY) N:o 3887/92 6 artiklan säännösten mukaisesti ja sovellettavan katraan liikkeiden jatkuvan rekisteröintijärjestelmän on oltava [eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston] direktiivin 92/102/ETY [EYVL L 355, s. 32] 4 artiklassa annettujen sääntöjen mukainen.

Kuitenkin markkinointivuonna 1994, jos jäsenvaltio ei vielä ole ottanut käyttöön ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua rekisteröintijärjestelmää, se voi käyttää tämän asemesta rekisteröintijärjestelmää, joka ilmaisee jatkuvasti ja selkeästi katraan tosiasiallisen tilanteen. — —

— —

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kustakin markkinointivuodesta arvio tuottajista, jotka pitävät kaupan uuhen maitoa tai siitä saatavia maitotuotteita. — —"

33 Asetuksen N:o 2700/93 9 artiklan toisen kohdan mukaan sitä sovelletaan markkinointivuodesta 1994 alkaen.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

34 Riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden sääntöjenvastaisuuden perustelut on esitetty 19.6.2001 päivätyssä komission yhteenvetokertomuksessa AGRI/17537/01-FI-lopullinen (jäljempänä yhteenvetokertomus).

35 Puuvilla-alalla komissio on todennut, ettei puuvillalle kylvettyjä pinta-aloja koskevien ilmoitusten paikalla tehtäviä tarkastuksia ollut markkinointivuonna 1995/1996 suoritettu Serrain ja Draman nomoksissa (hallintoalue), vaikka asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tällainen tarkastus kohdistuu vähintään viiteen prosenttiin kylvöilmoituksista. Komissio on myös todennut, että kylvettyjen pinta-alojen tarkastukset on toteutettu myöhässä joulukuun 1996 ja maaliskuun 1997 välisenä aikana. Se on näin ollen soveltanut 10 prosentin kiinteämääräistä korjauskerrointa kaikkien näiden virheiden osalta, mikä vastaa 4 163 259 550 Kreikan drakman (GRD) summaa.

36 Oliiviöljyalan osalta Kreikassa suoritetuissa tarkastuksissa on käynyt ilmi useita valvontajärjestelmän heikkouksia, joista merkittävin on oliivirekisterin ja ATK-rekistereiden puuttuminen. Sen jälkeen kun Kreikan viranomaiset olivat vuonna 1999 esittäneet tietoja toteutetuista parannuksista, komission yksiköt ovat ilmoittaneet Brysselissä 23.9.1999 pidetyn kahdenvälisen kokouksen aikana, että ne arvostavat toteutettuja parannuksia, jotka eivät kuitenkaan ole riittäviä havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Näin ollen komissio on tehnyt varainhoitovuosien 1997 ja 1998 (jotka vastaavat markkinointivuosia 1995/1996 ja 1996/1997) osalta ilmoitettuihin menoihin 5 prosentin korjauksen, jonka määrä on 17 308 535 972 GRD.

37 Kuivattujen viinirypäleiden alalla komissio on Heraklionissa vuonna 1998 suorittamansa tarkastuksen johdosta todennut kolmenlaisia laiminlyöntejä: ensinnäkin laiminlyönnit, jotka liittyvät tarkastuksiin, jotka koskevat viljeltyjä pinta-aloja ja viinirypäleen kelpoisuutta yhteisön tuen saamiseen; seuraavaksi laiminlyönnit, jotka liittyvät vähimmäistuotantoa ja tukikelpoista rypälelajiketta koskeviin tarkastuksiin, ja lopuksi laiminlyönnit, jotka liittyvät valvontajärjestelmän käyttöönottoon ja soveltamiseen. Kahden ensimmäisen laiminlyöntiryhmän perusteella komissio on tehnyt 5 prosentin korjauksen varainhoitovuosien 1997, 1998 ja 1999 osalta ilmoitettuihin menoihin, jotka liittyvät Heraklionin nomokseen. Kolmannen puuteryhmän johdosta on tehty 2 prosentin korjaus menoihin, jotka liittyvät koko Kreikkaan samoina varainhoitovuosina. Kyseisten korjausten kokonaismäärä on 3 144 838 970 GRD.

38 Lampaan- ja vuohenliha-alan osalta komissio on kahden vuosina 1997 ja 1998 suorittamansa tarkastuksen johdosta arvioinut, että lampaan- ja vuohenlihasta maksettavan palkkion valvontajärjestelmä, jota sovellettiin Kreikassa, ei ollut yhteisön lainsäädännön mukainen ja että siinä oli useita aukkoja, kuten katraan liikkeiden rekisteröintijärjestelmän puuttuminen, paikalla tehtävien tarkastusten erittäin alhainen määrä tietyissä nomoksissa, tarkastuksia koskevien tilastotietojen luotettavuuden puute, tarkastuskertomusten huono laatu, viiveet tietojen käsittelyssä, riskinarvioinnin periaatteen soveltamatta jättäminen, pitopaikkaa koskevan

ilmoituksen puuttuminen, karjan merkinnän puuttuminen ja se, että eläinten menetyksistä on tehty pelkästään suullinen ilmoitus. Tällä perusteella komissio on tehnyt vuosien 1995, 1996 ja 1997 osalta ilmoitettuihin menoihin korjaukset, jotka ovat 25 prosenttia Rethymnonin nomokseen (Kreeta) liittyvien menojen osalta, koska valvonta on täysin puuttunut, 10 prosenttia tiettyjen muiden nomosten osalta ja viisi prosenttia valtion muiden osien osalta, ja näiden korjausten kokonaismäärä on 11 863 933 000 GRD.

39 Komissio on riidanalaisella päätöksellä jättänyt yhteisörahoituksen ulkopuolelle tämän tuomion 35–38 kohdassa mainitut määrät, koska niitä ei ollut suoritettu yhteisön oikeuden mukaisesti.

40 Kreikan valtio vaatii nyt käsiteltävänä olevalla kanteella yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen tai vähintään muuttamaan sitä siltä osin, kuin siinä määrätään Kreikan vastattavaksi mainitut rahoituskorjaukset.

41 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää kanteen ja velvoittaa Kreikan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Puuvillan tuotantotukia koskeva korjaus

Asianosaisten lausumat

42 Kreikan hallituksen mukaan komissio on tulkinnut väärin asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, koska siinä ei edellytetä, että 5 prosenttia puuvillalla kylvettyjä aloja koskevista ilmoituksista tarkastetaan jokaisessa nomoksessa, vaan kansallisella tasolla, kuten Kreikassa on tehty. Vaikka mainitussa asetuksessa edellytetään, että tarkastusten on mahdollistettava pinta-alailmoitusten

totuudenmukaisuuden ja paikkansapitävyyden tarkistaminen edustavan otoksen avulla, mikään ei osoita, että nomos on hallinnollinen viiteyksikkö.

43 Komission mukaan valvonnan edustavuutta on tutkittava jokaisen sellaisen hallinnollisen alueen kannalta, jolla puuvillaa viljellään, koska tarkastuksen tarkoituksena on varmistaa ilmoitusten paikkansapitävyys. Ne olisivat kuitenkin epäilyksenalaisia, mikäli tarkastukset kokonaan puuttuvat tietyillä suuren tuotannon alueilla. Tarkastusten puuttuminen kahdessa kyseessä olevassa nomoksessa — mitä Kreikka ei ole kiistänyt — on siten yhteisön varoihin kohdistuva suuri riskitekijä.

44 Mitä tulee viivästyksiin, joista sitä on arvosteltu tarkastusten toteuttamisessa, Kreikan hallitus väittää, ettei asetuksessa N:o 1201/89 säädetä paikalla tehtävien tarkastusten suorittamista varten määräaikoja, joiden ylityksistä seuraa rahoituskorjauksia. Tarkastusta ei voida suorittaa ainoastaan marraskuuhun mennessä, vaan tarvittaessa myös satovuotta seuraavan vuoden maaliskuuhun tai huhtikuuhun mennessä silloin, kun puuvillan varret ovat edelleen peltolohkolla. Lisäksi viivästykset ovat tässä tapauksessa seuraus ylivoimaisesta esteestä eli lakoista.

45 Komission mukaan tarkastukset olisi pitänyt suorittaa ennen sadonkorjuuta, toisin sanoen viimeistään lokakuussa. Se lisää, että lakkovaroituksen jättämisen johdosta kyseessä ei ole ylivoimainen este.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 Asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että nimetyn toimielimen on tehtävä "paikalla suoritettavia tarkastuksia, jotka kohdistuvat vähintään 5 prosenttiin ilmoituksista".

47 Kun kyseisessä säännöksessä edellytetään, että tarkastukset kohdistuvat vähintään 5 prosenttiin ilmoituksista, sillä pyritään siihen, että tarkastukset ovat edustavia. Siinä ei täsmennetä, että Kreikassa nämä 5 prosenttia on määritettävä jokaisesta nomoksesta ennemmin kuin suuremmilta hallinnollisilta alueilta. Sitä vastoin siinä säädetään, että tarkastukset on suoritettava otannan perusteella.

48 Yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että markkinointivuoden 1995/1996 aikana Kreikan viranomaiset olivat tällaisen otannan perusteella valinneet 1 101 ilmoitusta Serrain nomoksessa tehdyistä 10 874 ilmoituksesta ja 325 ilmoitusta Draman nomoksessa tehdyistä 3 222 ilmoituksesta. On kuitenkin selvää, ettei näissä nomoksissa ole mainitun markkinointivuoden aikana suoritettu yhtään paikalla tehtävää tarkastusta.

49 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimusten vastaisesti mainituissa nomoksissa ei ole suoritettu otantaan perustuvia tarkastuksia.

50 Mitä tulee Kreikan hallituksen väitteeseen, jonka mukaan tarkastusten puuttuminen näissä kahdessa nomoksessa oli yksittäinen tapaus, joka aiheutui henkilöstön tilapäisestä puutteesta, on muistettava, että jäsenvaltioiden viranomaisten on toteutettava luotettava ja toimiva valvontajärjestelmä, joka on järjestetty siten, että tällaisten puutteiden syntyminen ehkäistään (ks. vastaavasti asia C-157/00, Kreikka v. komissio, tuomio 9.1.2003, Kok. 2003, s. I-153, 18 kohta).

51 Mitä tulee puuvillalle kylvettyjä pinta-aloja koskevien tarkastusten suorittamiseen myöhässä, minkä komissio on todennut markkinointivuoden 1996/1997 aikana, on muistettava, että jäsenvaltion on esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö näiden tarkastusten todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä (em. asia Kreikka v. komissio, tuomion 17 kohta).

52 Yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetuista tiedoista käy kuitenkin ilmi, etteivät Kreikan viranomaiset ole komission toistuvista pyynnöistä huolimatta toimittaneet ajoissa mitään tietoja tai asiakirjoja, jotka osoittaisivat, että tällaisia tarkastuksia olisi suoritettu kyseessä olevan markkinointivuoden sadonkorjuuta ennen tai sen jälkeenkään.

53 Näin ollen pinta-alojen myöhässä suoritettuun valvontaan liittyvä Kreikan hallituksen väite on hylättävä ilman, että olisi tarpeen ratkaista, olisiko tällaisen valvonnan suorittaminen sadonkorjuuta seuranneina kuukausina — sen sijaan, että se suoritettaisiin ennen sadonkorjuuta — ollut asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista, tai tutkia, voiko lakko olla ylivoimainen este, jolla voidaan perustella kyseisen valvonnan suorittaminen myöhässä.

54 Edellä esitetty huomioon ottaen kaikki Kreikan hallituksen väitteet, jotka liittyvät puuvillan tuotantotuen osalta tehtyyn rahoituskorjaukseen, on hylättävä perusteettomina.

Oliiviöljyn tuotantotukiin liittyvä korjaus

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan neljännen alakohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

55 Kreikan hallituksen mukaan 5 prosentin korjauksen soveltaminen varainhoitovuosien 1997 ja 1998 osalta ilmoitettuihin menoihin on ristiriidassa asetuksen

N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan neljännen alakohdan kanssa, koska komissio on ekstrapoloinut näihin varainhoitovuosiin 20.–24.5.1996 suoritettujen tarkastusten aikana tehdyt havainnot ainoastaan sillä perusteella, ettei oliivirekisterin ja oliivien ja oliiviöljyn tuotantotietoja sisältävän ATK-rekisterin toteuttamista koskevaa laiminlyöntiä ollut korjattu, ja tätä laiminlyöntiä on arvosteltu jo vuonna 1996. Korjaus on perusteeton, varsinkin kun oliivirekisterin puuttuminen voidaan korvata toisella valvontajärjestelmällä, joka on aivan yhtä luotettava. Lisäksi komissio on rikkonut menettelysääntöjä, koska jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely olisi ollut tarkoituksenmukaisempi siitä syystä, että korjausta olisi arvioitava pikemminkin seuraamuksena mainitun rekisterin toteuttamisen viivästymisestä.

56 Komissio korostaa, ettei oliivirekisterin keskeneräisyys välttämättä johda jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan kanteeseen ja että EMOTR:n menojen yhteydessä tällainen korjaus ei ole seuraamus. Korjaus ei voi olla 5:tä prosenttia alhaisempi, koska oliivirekisteri ja ATK-rekisteri ovat yhteisön valvontajärjestelmän tukipylväitä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

57 On huomattava, että asetuksen N:o 154/75 1 artiklan 2 kohdan mukaan Kreikalla oli velvollisuus perustaa oliivirekisteri viimeistään 31.10.1988.

58 On selvää, ettei Kreikka ole noudattanut tätä määräaikaa ja että oliivirekisteri oli edelleen perustamatta varainhoitovuoden 1998 aikana.

59 Asetusten N:o 2261/84 ja N:o 3061/84 mukaan Kreikalla oli velvollisuus toteuttaa oliivien ja oliiviöljyn tuotantotietoja sisältävä ATK-rekisteri ennen 31.10.1990.

60 Kreikka ei ole noudattanut tätä määräaikaa, ja ATK-rekisteri oli edelleen toteuttamatta varainhoitovuoden 1998 aikana.

61 Tässä tilanteessa komission asiana ei ole esittää oliivirekisterin ja ATK-rekisterin puuttumisesta käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien varainhoitovuosien 1997 ja 1998 osalta muita todisteita kuin ne, jotka se oli kerännyt tätä varten varainhoitovuoden 1996 osalta, vaan kyseessä olevan jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että se on varainhoitovuoden 1996 jälkeen tosiasiassa ottanut käyttöön oliivirekisterin ja ATK-rekisterin (ks. vastaavasti em. asia Kreikka v. komissio, tuomion 18 kohta). Koska Kreikka ei ole esittänyt tällaisia todisteita, rahoituskorjaus oli tältä osin perusteltu.

62 Vaikka oletettaisiin, että vaihtoehtoisia tarkastuksia oli järjestetty, on muistettava, että silloin, kun asetuksessa säädetään erityisistä valvontatoimenpiteistä, jäsenvaltioilla on velvollisuus soveltaa niitä, ja on tarpeetonta tutkia jäsenvaltioiden esittämien sellaisten väitteiden sisältöä, joiden mukaan toinen valvontajärjestelmä on tehokkaampi (ks. asia C-130/99, Espanja v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. I-3005, 87 kohta).

63 Mitä tulee Kreikan hallituksen väitteeseen, jonka mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely olisi ollut tarkoituksenmukaisempi seuraamuksen määräämiseksi viivästyksestä oliivirekisterin käyttöönotossa, on muistettava, että EY 226 artiklan mukainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevalla menettelyllä ja EMOTR:n tilien tarkastamis- ja hyväksymis-

menettelyllä on erilaiset tavoitteet ja niitä säännellään eri säännöin. Viimeksi mainitussa menettelyssä komissiolla on velvollisuus tehdä rahoituskorjaus, jos niitä menoja, joiden rahoitusta on haettu, ei ole suoritettu yhteisön sääntöjen mukaisesti. Tällaisen korjauksen tarkoituksena on estää se, että EMOTR:n vastattaviksi tulisi menoja, joita ei käytetä yhteisön kyseisessä lainsäädännössä asetetun tavoitteen rahoittamiseen, ja toisin kuin Kreikan hallitus väittää, sitä ei näin ollen voida pitää seuraamuksena (ks. asia C-247/98, Kreikka v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok. 2001, s. I-1, 13 ja 14 kohta).

64 Tästä seuraa, että tämä ensimmäinen oliiviöljyn tuotantotukia koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta tai riittämättömyyttä

Asianosaisten lausumat

65 Kreikan hallituksen mukaan perustelut ovat EY 253 artiklan vastaisesti puutteelliset siitä syystä, ettei komissio ole ottanut huomioon oliiviöljyn tuotantotukien valvonta- ja maksujärjestelmän parantamiseksi toteutettuja ponnistuksia. Käyttöön on otettu erilaisia tarkastuksia, kuten oliivintuottajien velvollisuus jättää kolmeen kertaan tarkastettu viljelyilmoitus, josta käyvät ilmi oliivipuut ja niiden sijainti, myllyjen velvollisuus toimittaa "[niiden] toimintaa koskeva kuukausittainen tilannekatsaus" ja "sosiaaliseksi valvonnaksi" nimetty valvonta, jota suoritetaan julkaisemalla oliiviöljyn tuottajia ja heidän ominaispiirteitään (henkilöllisyys, tehty hakemus ja viljelyilmoitus) koskevia luetteloja, jotka öljyntuottajat itse tarkastavat. Kreikan hallitus arvioi, ettei mitään osaa menoista tulisi jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle;

jäljellä olevat puutteet olivat joka tapauksessa ainoastaan yksittäisiä ja luonteeltaan hallinnollisia, eivätkä ne suhteellisuusperiaatteen mukaisesti voi olla perusteena 2:ta prosenttia suuremmalle korjaukselle.

66 Komission mukaan suoritetuilla parannuksilla ei voida perustella korjauksen määrän pienentämistä 5 prosentista 2 prosenttiin varainhoitovuosina 1997 ja 1998. Se korostaa, että niin kauan kuin kahta valvonnan pääasiallista osatekijää eli oliivirekisteriä ja ATK-rekisteriä ei ole otettu käyttöön, yhteisölle aiheutuva tappioriski on suuri ja korjaukset ovat perusteltuja.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

67 Mitä tulee perusteluvelvollisuuteen, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erityisesti tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen valmistelun yhteydessä päätöksen perusteluja on pidettävä riittävinä, kun se jäsenvaltio, jolle päätös on osoitettu, on osallistunut kiinteästi päätöksen valmisteluun ja näin ollen tuntee ne syyt, joiden vuoksi komissio ei ole katsonut riidanalaisen summan kuuluvan EMOTR:n vastattavaksi (asia C-242/97, Belgia v. komissio, tuomio 18.5.2000, Kok. 2000, s. I-3421, 95 kohta ja asia C-118/99, Ranska v. komissio, tuomio 24.1.2002, Kok. 2002, s. I-747, 54 kohta).

68 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta käy ilmi, että Kreikan hallitus on osallistunut riidanalaisen päätöksen valmisteluun. Oliivirekisterin ja ATK-rekisterin perustamatta jättäminen oli nimittäin johtanut rahoituskorjauksiin aikaisempien markkinointivuosien osalta ja kyseessä olevien markkinointivuosien osalta syyt, joiden perusteella komissio aikoi tehdä rahoituskorjauksen, oli esitetty erityisesti 23.9.1999 sovittelumenettelyn yhteydessä pidetyssä kahdenvälisessä kokouksessa ja yhteenvetokertomuksessa.

69 Näin ollen riidanalaisen päätöksen perusteluja on pidettävä riittävinä.

70 Mitä tulee 5 prosentin määrään, jota komissio on soveltanut oliiviöljyn tuotantotukiin liittyvän korjauksen laskemiseksi, on muistettava, että oliivirekisteri ja ATK-rekisteri ovat tukia koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perusosia. Niin kauan kuin näitä osia ei ole otettu käyttöön, on periaatteessa perusteltua soveltaa komission suuntaviivojen — sellaisina kuin ne on esitetty sen asiakirjassa VI/5330/97 — mukaista 10 prosentin korjauskerrointa.

71 Komissio on kuitenkin myöntänyt, että Kreikan viranomaisten vuodesta 1996 lähtien toteuttamat toimenpiteet ovat parannuksia, mutta ne eivät kuitenkaan vastaa tehokkuudeltaan yhteisön lainsäädännössä säädettyä valvontajärjestelmää. Näin ollen komissio on katsonut tarkoituksenmukaiseksi alentaa korjauskerrointa 10 prosentista 5 prosenttiin.

72 Komission suuntaviivojen mukaan ei ole hyväksyttävää laskea korjauskerrointa 5 prosentin alapuolella niin kauan kun oliivirekisteriä ja ATK-rekisteriä ei ole otettu käyttöön, koska ne ovat yhteisön valvontajärjestelmän olennaisia osia. Kreikan hallituksen päinvastaiset väitteet on näin ollen hylättävä.

73 Tästä seuraa, että tämä toinen oliiviöljyn tuotantotukia koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukiin liittyvä korjaus

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1493/1999 16 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 1621/1999 2 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa ja soveltamista sekä tosiseikkojen virheellisestä arvioinnista johtuvia puutteellisia perusteluja

Asianosaisten lausumat

74 Kreikan hallitus korostaa niiden laiminlyöntien osalta, joita komissio on todennut viljeltyjä pinta-aloja ja viinirypäleiden tukikelpoisuutta koskevissa tarkastuksissa, että asetuksen N:o 1493/1999 16 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 1621/1999 2 artiklassa ja 13 artiklan 1 kohdassa annetaan jäsenvaltioille nimenomaisesti mahdollisuus käyttää maarekisterinumeroiden sijasta muita tällaisista tarkastuksista vastaavan toimielimen vastaavaksi tunnustamia merkintöjä kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon käytettyjen viljelylohkojen pinta-alaa ja tunnistamista koskevien viittausten tekemiseen. Tiettyjen maarekisteritietojen puuttuminen on joka tapauksessa korvattu tiedoilla, joita on kahdentoista vuoden ajan pidetty maaseudun kehittämisestä vastaavien toimielinten hallussa.

75 Komission mukaan toimenpiteet, joihin Kreikan hallitus vetoaa, eivät takaa menojen sääntöjenmukaisuutta vastaavalla tavalla kuin maarekisteri, koska pinta-alojen tunnistamiseen liittyvät objektiiviset tiedot puuttuvat. Komissio korostaa, etteivät tehdyt korjaukset sitä paitsi ole yhteydessä oliivirekisterin perustamatta jättämiseen, vaan pinta-alojen paikallistamiseen ja viljelylohkojen tunnistamiseen, jotka on suoritettu asetuksen N:o 1621/1999 13 artiklan vastaisesti.

76 Kreikan hallituksen mukaan se, että maataloustuotteiden markkinoiden hallinnosta vastaava keskusvirasto oli antanut täydentäviä ohjeita ja lomakemalleja, on mahdollistanut viljelylohkojen muotoa ja mittausta koskevien liiteasiakirjojen puuttumisen korjaamisen, ja kyseessä on sitä paitsi ainoastaan hallinnollinen puute.

77 Komissio väittää, että tällaista asiakirjojen puuttumista ei voida pitää pelkkänä hallinnollisena puutteena, vaan sitä on pidettävä vakavana puutteena, joka ei mahdollista tarkastusten tekemistä konkreettiselta pohjalta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

78 Nyt käsiteltävänä olevassa kanneperusteessa tarkoitettu rahoituskorjaus koskee varainhoitovuosia 1997, 1998 ja 1999 eli markkinointivuosia 1996/1997, 1997/1998 ja 1998/1999. Asetusta N:o 1493/1999 sovelletaan sen 82 artiklan toisen kohdan mukaan 1.8.2000 lähtien. Asetusta N:o 1621/1999 sovelletaan sen 16 artiklan toisen kohdan mukaan markkinointivuodesta 1999/2000 lähtien. Tästä seuraa, ettei sitä, onko kyseessä oleva rahoituskorjaus perusteltu, voida arvioida näiden kahden asetuksen perusteella, joita ei voitu soveltaa nyt käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen tapahtumisaikana.

79 Näin ollen nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä siltä osin, kuin se perustuu mainittujen asetusten säännöksiin.

80 Kanneperusteen muiden osien osalta on huomattava, että asetuksen N:o 2911/90 — jota sovellettiin asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona — 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että viljelyilmoitukseen, joka on laadittu kuivattujen viinirypäleiden tuotantotuen myöntämistä varten, on sisällyttävä muun muassa "viinitilojen käytössä

oleva viljelyala, jossa viljellään kyseistä tuotetta tai tuotteita — — ja viljelysten maarekisterinumero tai alueiden valvonnasta vastaavan elimen hyväksymä vastaava merkintä".

81 Kreikan hallitus korostaa pääasiallisesti, että Kreikan viranomaisten toteuttamat toimenpiteet varmistivat maarekisterin puuttuessa valvonnan, joka vastasi maarekisterin mahdollistamaa valvontaa.

82 Komissio on kuitenkin paikalla tehtyjen tarkastusten aikana todennut joukon laiminlyöntejä, jotka koskivat pinta-alojen ja viinirypäleen tukikelpoisuuden tarkastuksia. Yhteenvetokertomuksessa esitetään erityisesti seuraavat laiminlyönnit: tarkastuskertomuksiin ja viljelyilmoituksiin merkityt pinta-aloja koskevat tiedot eivät vastanneet todellisuutta maastossa. Paikalla ei ollut tunnistekilpiä, joiden avulla mainitut alueet olisi voitu tunnistaa, ja lohkojen tunnistaminen oli mahdotonta ilman tuensaajan apua. Myöskään mitään asiakirjoja, joissa olisi yksilöity mitatuiksi väitettyjen lohkojen muoto tai mittaustulokset, ei ollut. Jotkut tarkastajista eivät tunteneet työhönsä liittyviä ohjeita. Tarkastuskertomuksissa oli viinirypäleiden toimituspäivää myöhäisempi päivämäärä. Lopuksi kansallisten tarkastajien tarkastuskertomukset vastasivat täysin tuensaajien ilmoituksia, kun taas komission suorittamat paikalla tehtävät tarkastukset toivat esiin poikkeamia lähes kaikissa tapauksissa.

83 Kun on kyse joukosta niin vakavia laiminlyöntejä kuin ne, jotka komissio on todennut, kyseessä olevan jäsenvaltion on esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä. Tämä jäsenvaltio ei voi kumota komission havaintoja tukematta omia väitteitään selvityksellä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta (ks. em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.1.2003, 17 ja 18 kohta).

84 Käsiteltävässä asiassa on todettava, ettei Kreikan hallitus ole osoittanut, että se oli ottanut käyttöön luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän ja että komission havainnot ovat virheellisiä.

85 Näin ollen tämä ensimmäinen kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukia koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee tosiseikkojen virheellistä arviointia ja puutteellisia perusteluja

Asianosaisten lausumat

86 Mitä tulee komission havaitsemiin laiminlyönteihin, jotka liittyvät vähimmäistuotantoa ja viinirypälelajikkeen tukikelpoisuutta koskeviin tarkastuksiin, Kreikan hallitus korostaa, etteivät tuottajat ole voineet toimittaa asetuksen N:o 2911/90 3 artiklan 2 kohdan e alakohdassa edellytettyjä arvioita korjattavasta sadosta tämän artiklan 1 kohdassa säädettyyn päivään eli 30 päivään huhtikuuta mennessä, koska tällainen arvio on kyseisenä päivänä ennenaikainen. Tästä syystä kyseessä olevan ajanjakson aikana on suoritettu ristiintarkastuksia vähimmäistuotantovaatimuksen noudattamisen tarkistamiseksi. Näitä tarkastuksia on tehty kolmessa vaiheessa: ensinnäkin paikalla tehtävä tarkastus, seuraavaksi myyntitietojen ristiintarkastukset ja lopuksi otantaan perustuvat tarkastukset pakkaamiseen tai viiniyttämiseen käytetyissä tiloissa. Komissio on näin ollen arvioinut tosiseikkoja virheellisesti ja tämän johdosta perustellut riidanalaisen päätöksen puutteellisesti EY 253 artiklan vastaisesti.

87 Komission mukaan näistä kolmivaiheisista tarkastuksista ei ole toimitettu mitään todisteita. Päinvastoin toteutettujen tarkastusten johdosta on osoittautunut, ettei paikan päällä suoritettu tehokasta valvontaa sen varmistamiseksi, että maksetut tuet koskivat ainoastaan säädetyn vähimmäissadon tuottaneita tukikelpoisia viinirypälelajikkeita ja että vähimmäissadon pieneneminen johtui tosiasiassa epäsuotuisista ilmasto-oloista. Lisäksi Kreikan viranomaiset eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että viinirypäleet oli kuivattu ja ettei niitä ollut käytetty muihin tarkoituksiin kuin kuivattujen viinirypäleiden tuotantoon.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

88 Kreikan hallitus ei yhtäältä kiistä sitä, etteivät kyseessä olevat tuensaajat ole esittäneet asetuksen N:o 2911/90 3 artiklan 2 kohdan e alakohdassa edellytettyjä tuotantoarvioita.

89 Toisaalta kyseinen hallitus ei ole osoittanut tosiasiallisesti toteuttaneensa tarkastuksia, jotka varmistavat säädetyn vähimmäistuotannon noudattamisen kaikkien sellaisten viinirypälelajikkeiden osalta, joille voidaan myöntää kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukea.

90 Tästä seuraa, ettei Kreikan hallitus ole esittänyt sellaisia seikkoja, jotka voisivat kumota komission arvioinnin, ja näin ollen toinen kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukia koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komission arvioinnissa on tosiseikkoja koskeva virhe

Asianosaisten lausumat

91 Kreikan hallitus riitauttaa valvontajärjestelmän käyttöönottoon ja soveltamiseen liittyvän komission korjauksen, koska todetut puutteet ja niistä seuraava korjaus koskevat yleisesti koko maksajana toimivan toimielimen sisäistä valvontajärjestelmää eivätkä ainoastaan kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukijärjestelmää. Kreikan hallituksen mukaan komission yksiköt olisivat voineet suorittaa maksajana toimivan toimielimen tarkastuksen eivätkä päätellä mainitun tuotantotukijärjestelmän tarkastuksen perusteella, ettei asetuksen N:o 1663/95 liitettä ollut lainkaan sovellettu.

92 Lisäksi valvontajärjestelmää on vahvistettu ja viinitilarekisteriä ollaan perustamassa kaksivaiheisessa aikataulussa, jonka toinen vaihe on jo edistynyt pitkälle.

93 Tästä seuraa, että komissio on arvioinut virheellisesti tämä korjauksen perusteena olevia tietoja, ja näin ollen tämä korjaus on kumottava.

94 Komission mukaan Kreikan hallituksen väittämät parannukset on toteutettu vasta 23.2.1999 päivätyn ministeriön yleiskirjeen antamisen jälkeen ja ne osoittavat, että aikaisempi järjestelmä aiheutti yhteisön talousarvioon kohdistuvan riskin. Komissio lisää, että Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen sisäisessä valvontajärjestelmässä toteamat heikkoudet koskivat kaikkia nomoksia, minkä vuoksi 2 prosentin korjaus on perusteltu. Sillä, että nämä heikkoudet koskivat myös muita maatalouden järjestelmiä, ei voida perustella korjauksen tekemättä jättämistä kuivattujen viinirypäleiden alalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

95 Yhteenvetokertomuksesta käy ilmi, että komissio on todennut kuivattujen viinirypäleiden tuotantotuen valvontajärjestelmässä heikkouksia tarkastuksissa, jotka se on suorittanut Heraklionin nomoksessa. Komissio on arvioinut, että nämä heikkoudet olivat ekstrapoloitavissa kaikkiin Kreikan nomoksiin, koska samaa järjestelmää sovellettiin koko maassa.

96 Tämän kertomuksen mukaan komission Heraklionin nomoksessa tekemät havainnot on näin ollen ekstrapoloitu muihin Kreikan nomoksiin, mutta niitä ei ole laajennettu muiden kuin viinirypäleiden tuotantotukiin liittyvien menojen alueille. Tästä seuraa — siltä osin kuin Kreikan hallitus väittää nyt käsiteltävänä olevassa kanneperusteessa, että näitä havaintoja on sovellettu muihin aloihin kuin kuivattujen viinirypäleiden alaan — ettei tämä kanneperuste ole perusteltu.

97 Mitä tulee komission väitteeseen, jonka mukaan Heraklionin nomoksessa todetut laiminlyönnit toistuvat koko maassa, Kreikan hallitus ei ole esittänyt mitään seikkaa, jolla se voitaisiin kumota. Kreikan hallitus ei ensinnäkään kiistä komission Heraklionin nomoksessa tekemien havaintojen todellisuutta. Seuraavaksi mainittu hallitus — nojautuessaan perusteluissaan kansallisessa järjestelmässä tehtyihin parannuksiin — myöntää implisiittisesti, että edeltävä järjestelmä oli puutteellinen. Lopuksi mainitut parannukset on tehty kyseessä olevien markkinointivuosien jälkeen, joten niitä ei voida käyttää näiden markkinointivuosien aikana todettujen puutteiden kumoamiseen.

98 Tästä seuraa, että kolmas kuivattujen viinirypäleiden tuotantotukia koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Lampaan- ja vuohenliha-alaan liittyvät korjaukset

99 Kreikan hallitus vetoaa seitsemään kanneperusteeseen riitauttaakseen korjaukset, jotka on tehty lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavan palkkion osalta. Ensimmäinen kanneperuste koskee 25 prosentin korjausta, jota on sovellettu Rethymnonin nomoksen osalta ilmoitettuihin menoihin. Muut kuusi kanneperustetta koskevat 10 prosentin korjausta, jota on sovellettu tiettyjen muiden nomosten osalta ilmoitettuihin menoihin.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista, komission harkintavallan rajojen ylittämistä ja puutteellisia perusteluja

Asianosaisten lausumat

100 Mitä tulee 25 prosentin korjaukseen, jota on sovellettu Rethymnonin nomoksen osalta ilmoitettuihin menoihin, Kreikan hallitus vetoaa suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, komission harkintavallan rajojen ylittämiseen ja riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen. Kreikan hallituksen mukaan sen jälkeen, kun vuoden 1997 tarkastusmatka oli tuonut ilmi, että Rethymnonin nomoksessa oli vuosien 1995 ja 1997 välillä suoritettu joko hyvin vähän tai ei lainkaan paikalla tehtäviä tarkastuksia, Kreikan viranomaiset ovat perusteellisen tarkastuksen tekemistä varten välittömästi keskeyttäneet kaikki palkkioiden maksut lampaan- ja vuohenlihan tuottajille Rethymnonin nomoksessa. Siten Rethymnonin tuottajista oli vuonna 1998 tarkastettu 99,6 prosenttia ja hylättyjen palkkiohakemusten prosenttiosuus oli noussut. Tästä syystä komission johtopäätökselle, jonka mukaan palkkioiden myöntämisessä oli ollut törkeää huolimattomuutta vuoteen 1997 asti, ei ole esitetty tukea, eikä se voi olla perusteena 25 prosentin rahoituskorjaukselle.

101 Komission mukaan Rethymnonin nomoksessa ei ole käytännössä suoritettu lainkaan tarkastuksia kolmena peräkkäisenä vuotena eli vuosina 1995, 1996 ja 1997. Näin ollen 25 prosentin korjauksen perusteena ei ollut pelkkä hylkäysten lisääntyminen vuonna 1998, vaan paikalla tehtyjen tarkastusten aikana tehdyt havainnot. Hylkäysten lisääntyminen on ainoastaan vahvistanut komission epäilykset.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

102 Komission asiakirjassaan VI/5330/97 päättämissä suuntaviivoissa määrätään 25 prosentin korjauskertoimen soveltamisesta silloin, kun valvontajärjestelmää ei sovelleta lainkaan tai valvontatoimenpiteitä sovelletaan huomattavan puutteellisesti ja on olemassa todisteita huomattavista sääntöjenvastaisuuksista ja laiminlyönneistä sääntöjenvastaisuuksiin ja vilpillisiin menettelyihin puuttumisessa.

103 Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että kyseessä olevan korjauksen perusteena on ollut se, että paikalla tehtäviä tarkastuksia oli Rethymnonin nomoksessa suoritettu vuosina 1995–1997 erittäin vähän tai ei lainkaan. Tätä seikkaa on pidettävä valvontajärjestelmän huomattavan puutteellisena soveltamisena, ja se osoittaa tiettyä huolimattomuutta sääntöjenvastaisuuksiin ja vilpillisiin menettelyihin puuttumisessa, mikä on komission asiaa koskevien suuntaviivojen mukaisesti peruste 25 prosentin korjauskertoimen soveltamiselle.

104 Vuonna 1998 tapahtunut tarkastusten ja tukihakemusten hylkäysten lisääntyminen, johon Kreikan hallitus on vedonnut, on tapahtunut kyseessä olevan korjauksen kohteena olevan ajanjakson jälkeen, ja näin ollen sillä ei voida osoittaa, ettei korjaus ole perusteltu. Päinvastoin, mikäli hylättyjen hakemusten osuus on vuonna 1998 äkkiä lisääntynyt sen jälkeen, kun Kreikan viranomaiset olivat tarkastaneet lähes kaikki Rethymnonin nomoksen tuottajat, tämä vahvistaa, että valvontajärjestelmän soveltaminen oli ollut huomattavan puutteellista aikaisempien vuosien aikana.

105 Näin ollen tämä ensimmäinen lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 3 kohdan virheellistä tulkintaa ja soveltamista

Asianosaisten lausumat

106 Kreikan hallituksen mukaan komissio ei ole ottanut huomioon sitä, että Kreikan viranomaiset ovat tiettyjen nomosten osalta toimittaneet komissiolle vuosia 1995 ja 1996 koskevia tarkistettuja tilastotietoja, jotka korvaavat alun perin esitetyt virheelliset tiedot. Näin ollen näihin nomoksiin liittyvä 10 prosentin rahoituskorjaus ei ole perusteltu. Lisäksi kyseinen hallitus korostaa, ettei asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 3 kohdassa edellytetä 10 prosentin valvontaa jokaisessa nomoksessa, vaan kansallisella tasolla. Se, ettei paikalla tehtävien tarkastusten määrä Rethymnonin ja Chanian nomoksissa ole kyseessä olevan markkinointivuoden aikana yltänyt 10 prosentin vähimmäisprosenttiosuuteen, ei ole lainvastaista, koska koko maassa suoritetut tarkastukset ylsivät tähän prosenttiosuuteen.

107 Komissio korostaa, että asetuksessa edellytetään edustavan valvonnan suorittamista. Tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi on välttämätöntä, että otos vastaa 10:tä prosenttia tukihakemuksista kaikissa nomoksissa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

108 Mitä tulee vuosia 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin, yhteisöjen tuomioistuimessa esitetyt tiedot eivät osoita, että Kreikan hallituksen mainitsemat tarkistetut tiedot olisivat oikeita tai että ne olisi esitetty yhteisön lainsäädännön mukaisella tavalla. Kreikka ei ole tältä osin esittänyt näyttöä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta, mihin sillä on velvollisuus (ks. em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.1.2003, 18 kohta).

109 Otannan maantieteellisen perustan osalta on totta, että asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava merkittävää otosta hakemuksista. Tämän otoksen on edustettava vähintään — — 10:tä prosenttia eläintukihakemuksista — —". On myönnettävä, ettei kyseisessä säännöksessä täsmennetä, onko vähimmäisprosenttiosuus laskettava jokaisen nomoksen vai koko maan osalta.

110 Saman asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa kuitenkin säädetään, että tarkastukset "on tehtävä siten, että varmistetaan tukien ja palkkioiden myöntämistä koskevien edellytysten noudattaminen". Samoin mainitun asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että "toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä hakemukset, joita paikalla tehtävät tarkastukset koskevat, erityisesti riskinarvioinnin ja jätettyjen hakemusten edustavuuden perusteella". Tästä seuraa, että asetuksen N:o 3887/92 6 artiklalla pyritään toteuttamaan tukien myöntämisedellytysten tehokas tarkastus erityisesti tarkastettujen otosten edustavuuden avulla.

111 On selvää, että otosten edustavuus on paremmin varmistettu, jos ne määritellään nomosten tasolla koko maan tason sijasta. Olisi nimittäin tarkastuksen tehokkuutta koskevan tavoitteen vastaista, että tietyt nomokset, joissa kyseessä olevia tuotteita

tuotetaan huomattavan paljon, voisivat välttyä tarkastuksilta osittain tai kokonaan, kun kansallinen otantakeskiarvo ylittää 10 prosenttia. Asetuksen N:o 3887/92 tavoitteen ja systematiikan mukaisesti on sen 6 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa näin ollen tulkittava siten, että siinä tarkoitetun otoksen on edustettava vähintään 10:tä prosenttia tukihakemuksista jokaisessa kyseessä olevassa nomoksessa.

112 Lisäksi komissio väittää, — eikä tätä ole kiistetty — että Kreikan viranomaiset itse suunnittelevat paikalla tehtäviä tarkastuksia varten 10 prosentin otoksen jokaisesta nomoksesta.

113 Näin ollen toinen lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3887/92 12 artiklan virheellistä tulkintaa

Asianosaisten lausumat

114 Mitä tulee vuosien 1995–1997 aikana tehtyjä tarkastuksia koskevien tilastotietojen luotettavuuden puuttumiseen, Kreikan hallitus väittää, että komissio on nojautunut yksittäistapaukseen, jossa tarkastuskertomusten päivämäärien perusteella oli näyttänyt siltä, että 30 tarkastusta oli suoritettu yhtenä ainoana päivänä ilman, että tarkastuksen kohteena ollut tuottaja oli allekirjoittanut näitä kertomuksia. Kyseinen tapaus selittyy kuitenkin tarkastajien työtaakalla, jonka johdosta tarkastajaryhmien päälliköt olivat allekirjoittaneet ja päivänneet kertomukset useiden tarkastuspäivien päätteeksi. Allekirjoitusten osalta asetuksen N:o 3887/92 12 artiklassa säädetään viljelijän mahdollisuudesta eikä velvollisuudesta allekirjoittaa tarkastuskertomus.

115 Komission mukaan kyseessä ei ole yksittäistapaus, koska samanlaisia esimerkkejä on todettu sekä vuoden 1998 aikana että muilla aloilla kuin lampaan- ja vuohenliha-alalla. Lisäksi se, että tuottajat eivät olleet allekirjoittaneet kyseessä olevia kertomuksia, osoittaa, ettei niitä ole laadittu tarkastushetkellä, mikä voi herättää epäilyksiä suoritettujen tarkastusten laadusta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

116 On totta, että asetuksen N:o 3887/92 12 artiklassa säädetään, että tuottajalla on oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus, mutta siinä ei velvoiteta tähän. Allekirjoituksen puuttuminen ei siis sinänsä ole sääntöjenvastaisuus.

117 Kyseessä olevissa tarkastuksissa todettu allekirjoitusten puuttuminen on kuitenkin seikka, joka on lisättävä niihin muihin poikkeavuuksiin, jotka on esitetty perusteina komission vakavalle ja perustellulle epäilykselle Kreikan viranomaisten suorittamien tarkastusten suhteen.

118 Näin ollen Kreikan hallituksen on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö näiden tarkastusten todenperäisyydestä (ks. em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.1.2003, 16 ja 17 kohta).

119 Koska Kreikan hallitus ei ole tässä tapauksessa esittänyt tätä näyttöä, kolmas lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka koskee tosiseikkojen virheellistä arviointia

Asianosaisten lausumat

120 Kreikan hallituksen mukaan katraan liikkeiden jatkuvan rekisteröintijärjestelmän käyttöönoton vaikeuden aste riippuu jäsenvaltiosta ja sen topografiasta. Kreikan alue on erityisen epäedullinen tältä osin, koska laumat ovat vaikeapääsyisillä vuoristo- ja ylänköalueilla tai saarilla.

121 Komissio korostaa, että voimassa olevan lainsäädännön mukaan tällaisen rekisteröintijärjestelmän olisi pitänyt olla käytössä vuodesta 1995 lähtien, kun taas tämän järjestelmän täytäntöönpanoa ei ollut saatettu loppuun vielä vuonna 2001.

122 Kreikan hallituksen mukaan komission arviointi, joka liittyy asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 4 kohdan mukaisen riskinarvioinnin puuttumiseen, on virheellinen, koska siitä huolimatta, ettei tällaista arviointia ole suoritettu tietokoneen avulla, se on kuitenkin suoritettu kirjoittamalla se käsin kaikissa nomoksissa.

123 Komission mukaan missään tarkastetussa nomoksessa ei ole osoitettu, että riskinarviointia olisi suoritettu edes kirjoittamalla se käsin.

124 Mitä tulee lopuksi menetyksiä koskevan suullisen ilmoituksen hyväksymiseen, mistä ei ole säädetty yhteisön lainsäädännössä, Kreikan hallitus väittää, että kyseessä ovat ainoastaan poikkeukselliset ja vanhentuneet tapaukset.

125 Komissio vastaa, ettei Kreikan hallitus ole esittänyt näyttöä vaadittujen tietojen toimittamisesta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

126 Asetuksen N:o 2700/93 4 artiklan 1 kohdassa luettuna yhdessä direktiivin 92/102 4 artiklan kanssa velvoitetaan jäsenvaltiot toteuttamaan markkinointivuodesta 1994 lähtien katraan liikkeiden jatkuva rekisteröintijärjestelmä sellaista siirtymätoimenpidettä koskevalla varauksella, joka mahdollistaa halvemman järjestelmän käyttämisen tämän yhden ainoan markkinointivuoden ajan. Tästä seuraa, että mainitun rekisteröintijärjestelmän olisi pitänyt olla toiminnassa viimeistään markkinointivuoden 1995 aikana.

127 Kreikan hallitus ei kiistä, ettei se ole toteuttanut tällaista rekisteröintijärjestelmää, kuten komissio on todennut.

128 Mitä tulee asetuksen N:o 3887/92 6 artiklan 4 kohdan mukaiseen riskinarviointiin, on muistettava, ettei jäsenvaltio voi kumota komission havaintoja tukematta omia väitteitään selvityksellä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta (ks. em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 9.1.2003, 18 kohta).

129 Kreikan hallitus ei ole käsiteltävässä asiassa esittänyt tällaista selvitystä, ja näin ollen komission havaintoja, jotka liittyvät riskinarvioinnin puuttumiseen, ei ole kumottu.

130 Lisäksi asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jos tuottaja ei voi noudattaa velvollisuuttaan pitää palkkiota varten ilmoitettuja eläimiä hallussaan pakollisen ajan, tuottaja säilyttää oikeutensa palkkioon "jos tuottaja ilmoittaa siitä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten vähennys on todettu".

131 Kreikan hallitus ei käsiteltävänä olevassa asiassa kiistä sitä, että se on tämän säännöksen vastaisesti hyväksynyt menetyksiä koskevat suulliset ilmoitukset.

132 Tästä seuraa, että neljäs lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Viides kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3887/92 5 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa

Asianosaisten lausumat

133 Mitä tulee komission havaintoon, joka liittyy eläinten pitopaikkaa koskevaan epätäsmälliseen ilmoitukseen tukihakemuksissa, Kreikan hallitus korostaa, että kyseinen maininta muodostui paikannimestä, koska Kreikassa ei ole maarekisteriä. Tällainen maininta on asetuksen N:o 3887/92 5 artiklan 1 kohdan neljännen luetelmakohdan mukainen, koska siinä vaaditaan ainoastaan "ilmoitus paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan" eikä paikkojen yksityiskohtaista kuvausta.

134 Komission mukaan sen tarkastajat eivät olleet vaatineet yksityiskohtaista kuvausta eläinten pitopaikasta, vaan ainoastaan sitä koskevaa selvää ilmoitusta. Pelkkä ilmoitus kunnasta, jossa tila sijaitsee, ei tältä osin riitä eläinten pitopaikan tarkastamiseksi, koska pitopaikka voi poiketa tilan sijaintipaikasta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

135 Asetuksen N:o 3887/92 5 artiklan 1 kohdan neljännessä luetelmakohdassa säädetään, että tuottajan sitoutuessa pitämään eläimet tilalla pitoaikana on tehtävä "ilmoitus paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan". Kun otetaan huomioon tämän säännöksen systematiikka ja tavoite, on katsottava, että vaaditun ilmoituksen on oltava riittävän selvä, jotta valvontaviranomaisten on mahdollista tarkastaa eläinten täsmällinen pitopaikka.

136 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt seikat huomioon ottaen on todettava, ettei Kreikan hallitus ole osoittanut, että tämän selkeysvaatimuksen täyttäviä tietoja on toimitettu valvontaviranomaisille.

137 Näin ollen viides lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kuudes kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2700/93 1 artiklan 3 kohdan virheellistä tulkintaa

Asianosaisten lausumat

138 Kreikan hallitus väittää eläinten merkinnän osalta, että merkitseminen on asetuksen N:o 2700/93 1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pakollista ainoastaan tapauksissa, joissa eläimet annetaan hoitoon. Tarkastuksen kohteena olleissa tapauksissa ei eläimiä kuitenkaan ollut annettu hoitoon, vaan kyseessä oli eri omistajille kuuluvien laumojen hoitaminen yhdessä.

139 Komission mukaan merkintä on otettu käyttöön eläinten tunnistamisen tehostamiseksi silloin, kun ne ovat sekoittuneet muiden laumojen eläimiin. Eri omistajille kuuluvien laumojen hoitaminen yhdessä on hyvin tavallinen käytäntö Kreikassa, ja siitä aiheutuvat samat eläinten tunnistusongelmat kuin hoitoon antamisestakin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

140 Asetuksen N:o 2700/93 1 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että "ennen kuin se uuhien ja/tai vuohien määrä, jolle palkkiota on haettu, on kokonaisuudessaan tai osittain annettu hoitoon eläinten pitämisaikana, eläimet on yksilöitävä".

141 Asetuksen N:o 279/94, jolla on lisätty kyseinen säännös asetukseen N:o 2700/93, ensimmäisen perustelukappaleen mukaan "hoitoon annettaessa on tarpeen varmistaa siirrettävien eläinten yksilöinti".

142 Tästä seuraa, että mainitun säännöksen tavoite on varmistaa siirrettävien eläinten yksilöinti ennen kuin ne sekoittuvat muihin eläimiin. Hoitoon antamisen olennainen piirre on se, että eri alkuperää olevat eläimet sekoittuvat, ja niiden erottamisesta tulee käytännössä mahdotonta, ellei niitä ole ensin merkitty. Kyseinen piirre koskee myös eri omistajille kuuluvien eläinten hoitamista yhdessä. Asetuksen N:o 2700/93 1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tehokkaan vaikutuksen takaamiseksi yhdessä hoitamiselle on asetettava samat vaatimukset. Näin ollen käsitteen "hoitoon antaminen" on tämän säännöksen yhteydessä tulkittava soveltuvan myös tapauksiin, joissa eläimet sekoittuvat muihin siitä syystä, että eri omistajille kuuluvia laumoja hoidetaan yhdessä.

143 Näin ollen kuudes lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavaa palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennen alakohdan virheellistä tulkintaa

Asianosaisten lausumat

144 Kreikan hallituksen mukaan komission kieltäytyminen tiettyjen lampaan- ja vuohenliha-alan menojen rahoittamisesta koskee menoja, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastustensa tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa, ja tämä on vastoin asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidettä alakohtaa. Koska komission tarkastukset on tehty vuosina 1997 ja 1998 ja koska niiden tuloksia koskeva kirjallinen tiedoksianto on tapahtunut vuonna 1998, mainittu 24 kuukauden ajanjakso on päättynyt vuonna 1996. Näin ollen korjaus koskee virheellisesti myös vuoteen 1995 liittyviä menoja.

145 Komissio korostaa, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklan mukaan tarkastusten tuloksia koskeva tiedoksianto on 24 kuukauden määräajan lähtökohta. Kyseessä olevat havainnot koskevat vuosia 1995, 1996 ja 1997 eli ajanjaksoa, joka ei ylitä tarkastusten tulosten tiedoksiantoa edeltävää mainittua 24 kuukauden määräaikaa. Käsiteltävänä olevassa asiassa kirjallinen tiedonanto on suoritettu 22.7.1997 päivätyllä kirjeellä eikä vuonna 1998.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

146 On muistettava, että muutetun asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa säädetään, että "niiden menojen rahoituksesta, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa, ei voida kieltäytyä".

147 Komissio on esittänyt kirjeen, jonka kreikankielinen versio on päivätty 22.7.1997 ja jolla se on ilmoittanut Kreikan viranomaisille sääntöjenvastaisuuksista, jotka on todettu lampaan- ja vuohenliha-alaa koskevissa komission paikan päällä tekemissä tarkastuksissa. Sisältönsä mukaan kyseinen kirje ei koske pelkästään vuosia 1996 ja 1997 vaan myös vuotta 1995 koskevia sääntöjenvastaisuuksia. Kyseisestä kirjeestä käy selvästi ilmi, että komissio aikoo jättää tietyt menot yhteisörahoituksen ulkopuolelle siinä esitettyjen havaintojen perusteella. Lisäksi siinä on nimenomaisesti todettu, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettu 24 kuukauden määräaika lasketaan kyseisestä kirjeestä lähtien. Kreikan hallitus ei kiistä vastaanottaneensa kyseistä kirjettä.

148 Tästä seuraa, että mainitussa säännöksessä tarkoitettu tarkastuksen tuloksia koskeva tiedoksianto on suoritettu 22.7.1997 päivätyllä kirjeellä. Näin ollen lampaan- ja vuohenlihan tuottajille maksettavan palkkion osalta tehdyt rahoituskorjaukset ovat voineet lainmukaisesti koskea vuonna 1995 suoritettuja menoja.

149 Näin ollen seitsemäs mainittua palkkiota koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

150 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen Kreikan kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

151 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Helleenien tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset